

# DE VIJF PRINCIPES VAN HET GELOOF

## HEBREEËN 11

• Johan Schep

Leven door het geloof is altijd Gods bedoeling geweest. Abraham geloofde en werd door het geloof gerechtvaardigd. De nadruk lag in het Jodendom tijdens het leven van Jezus echter niet op het geloof. Het was een systeem van *werken* geworden, met allerlei voorwaarden waaraan men moest voldoen. Het is altijd Gods verlangen geweest dat wij door het *geloof* in Hem zouden leven (Gen.15:6; Hab.2:4). De brief aan de Hebreeënen is geschreven aan de tweede generatie Joodse mensen die ertoe geroepen werden te leven uit het geloof (Hebr.10:38; 11:4).

De eerste persoon die hier in Hebreeënen 11 wordt genoemd is Abel. Hij toont ons het fundament van het geloof. Dit leidde hem tot het brengen van een beter slachtoffer dan Kaïn. Met de huiden van offerdieren had God namelijk de naaktheid van Adam en Eva bedekt (Gen.3:21). De aanbidding van Abel nam dit als uitgangspunt en zijn geloof gaf voldoening aan Gods hart.

De tweede held van het geloof was Henoeh (Hebr.11:5-6). Hij bracht ook vreugde aan Gods hart. Henoeh ging wandelen in geloof, nadat hij vader geworden was van een zoon (Gen.5:22). Hij noemde zijn zoon Methusalach, die het oudst geworden is van de mensen die voor de zondvloed leefden (969 jaar). Die naam betekent: Nadat hij gestorven is, zal het komen. Henoeh predikte ook over het komende oordeel en de wederkomst (Jud.:14). Al wandelend vertrok hij naar zijn hemelse woning (Gen.5:24). Dat was kostbaar in Gods ogen (vgl. Ps.116:15). Henoeh wandelde met God en hij was zo kostbaar in Zijn ogen, dat hij het proces van sterven mocht overslaan. Hij is het model van hen die bij de opname de Heere tegemoet gaan in de lucht (1Thess.4:17).

Noach is een voorbeeld van leven en werken in geloof. Hij reageerde gelovig op Gods Woord. Zo veroordeelde hij de wereld, en werd hij een erfgenaam van Gods gerechtigheid. Geloof zonder werken is dood (Jak.2:26). Hij bouwde 120 jaar aan de ark voor de redding van zijn huis. Hij had er alles voor over, hoewel het in die tijd waarschijnlijk nog nooit had geregend en men geen overstromingen kende (Hebr.11:7).

Er zijn twee manieren om te leven. De meest gebruikelijke is te leven door het *zien*. De andere manier is te leven door het *geloof*. Stefanus predikte tegen de Joodse leiders en legde hun uit dat Abraham Gods beloften geloofde door zijn thuisland te verlaten. In Romeinen en Galaten schrijft Paulus ook over het geloof van Abraham. Hij is de fysieke vader van het Joodse volk. Hij is ook de geestelijke vader van alle gelovigen in de Heere Jezus, Joden en niet-Joden (Hebr.11:8-19).

### Er zijn vijf kenmerken van een leven van geloof:

(1) Het leven van een gelovige is het leven van een reizende *pelgrim* (Hebr.11:8). Het was niet Abrahams plan om Ur te verlaten. Hij had mogelijk geen idee waar Kanaän lag en groeide op als een heiden. Zijn vader was een afgodendienaar (Joz.24:2). God riep hem als eenling (Jes.51:2). Gods heerlijkheid verscheen aan hem in Ur der Chaldeeënen (Hand.7:2-4). De Heere koos alleen hem en zijn vrouw Sara. Abraham gehoorzaamde gedeeltelijk. Hij nam zijn vader Terah en zijn neef Lot mee. Ieder die gelooft in de Heere Jezus, wordt een nieuwe schepping. De Heere vraagt van ons ook met Hem een nieuwe pelgrimsweg in te slaan. Abraham leefde met zijn tent als pelgrim, en met zijn altaar als aanbidder.

(2) Het leven van een gelovige is een leven van langdurig *geduld* (Hebr.11:9-10). Abraham en de zijnen leefden als vreemdelingen en bijwoners in het land van de belofte en zij wachtten jarenlang voordat de belofte van een zoon aan hen werd vervuld. Abraham moest zelfs een plek kopen om zijn vrouw te kunnen begraven (Gen.23:9-20). Het geheim van het geduld van Abraham was dat hij geloofde in Gods beloften. Hij was geduldig, omdat zijn ogen gericht waren op de hemelse stad. Daarom waren Abraham en Sara tevreden met hun tent. Lot en zijn vrouw hadden een ander hart (Gen.13:10). Zij gingen naar het zondige Sodom om daar een huis te betrekken. Paulus schrijft dat wij de dingen moeten bedenken die *boven* zijn. Daarom behoren



wij ook niet zo bezig te zijn met alles wat er op de aarde gebeurt (2Tim.2:3-4). Het mooiste van die hemelse stad is dat de Heere Jezus daar is (vgl. Ezech.48:35). Ik denk ook aan Mozes, die 40 jaar lang in de woestijn leefde. Maar hij zag 'de Onzichtbare' (Hebr.11:27).

(3) Het geloof in de Heere Jezus is ook een krachtige waarheid (Hebr.11:11-12). Het schenkt kracht en vruchtbaarheid. Wij zien dat bij de wonderlijke geboorte van Izak. In het begin geloofde Sara niet en wilde zij de Heere een handje helpen. Later geloofde zij en achtte zij de Heere getrouw! Alle dingen zijn mogelijk voor hen die geloven (Matt.19:26b).

(4) Hier zien wij het positieve van het geloof (Hebr.11:13-16). Abraham, Izak en ook Jakob bezaten het land niet! Het was pas 500 jaar na Jakobs dood dat zijn nageslacht werkelijk het Beloofde Land in bezit nam. Allen die voor hen waren, stierven zonder dat zij het land bezaten. Zij leefden en werkten in het land en kregen er ook kinderen. De Heere had hun de belofte gegeven en dat was genoeg! Zij waren tevreden om er bijwoners te zijn. Het positieve van ons geloof is dat wij nu uitzien om bij de Heere onze intrek te nemen. Dat was Davids enige verlangen (Ps.27:4).

(5) Het geloof in de Heere Jezus heeft ook veel bewijzen (Hebr.11:17-19). Het bewijs van Abrahams geloof was de bereidwilligheid om alles aan God terug te geven, inclusief zijn enige zoon Izak. Hij overlegde bij zichzelf dat de Heere God machtig was om hem uit de doden op te wekken. Hij zei tegen de twee knechten: Als wij ons hebben neergebogen, zullen wij bij jullie terugkeren.

De Heere Jezus roept ons ertoe op dagelijks ons eigen kruis op te nemen (Matt.16:24). De apostel Paulus vermaant ons: Ik roep u op, broeders, door de ontferming van de Heere God om uw lichamen aan God te wijden als een levend offer, heilig en voor Hem welbehaaglijk. Dat is uw redelijke godsdienst (Rom.12:1). Velen zijn ons al voorgegaan om als gelovige pelgrims te leven, gescheiden van de wereld. Om ook geduldig te wachten en de Heere constant voor hen te laten werken. Om in Zijn kracht het onmogelijke te doen. Om positief te leven en zich constant te focussen op al Gods beloften. Om ook het bewijs te leveren door in volle gehoorzaamheid ons leven aan de Heere Jezus over te geven als een levend offer. Ik denk aan een lied: Nooit kan het geloof teveel verwachten! De Heere noemde Zichzelf de God van Abraham, Izak en Jakob. Wij mogen onze eigen naam invullen! De Heere wil ook onze persoonlijke God zijn.